

Til § 7

3) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. § 19, stk. 3, 3.pkt., ophæves.«
[Konsekvensrettelse som følge af den foreslåede bestemmelse i § 7, nr. 1]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsforslaget betyder, at der som udgangspunkt skal foretages vilkårsforhandling, inden bevilling til separation eller skilsmisse kan meddeles af statsamtet. Vilårsforhandling skal dog ikke foretages, hvis begge ægtefæller meddeler statsamtet, at de ikke ønsker vilkårsforhandling. Forslaget indebærer således en ændring af den gældende retstilstand, idet vilkårsforhandling ikke længere vil være obligatorisk, inden separation eller skilsmisse kan bevilges, men kan fravælges, i det omfang begge ægtefæller er enige herom, og der ikke i øvrigt er særlige omstændigheder, der taler for, at der skal holdes vilkårsforhandling.

I modsætning til lovforslagets § 1, nr. 4, hvor efter vilkårsforhandling alene vil skulle foretages, hvis én af ægtefællerne anmoder om det, eller hvis statsamtet finder, at særlige omstændigheder taler for det, indebærer ændringsforslaget, at ægtefæller skal foretage et aktivt valg, såfremt de ikke ønsker vilkårsforhandlingen.

En sådan ordning vil i videre omfang end den ordning, der er foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 4, medvirke til, at parter, der har vanskeligt ved at forstå eller overskue deres retsstilling i forbindelse med en separation eller skilsmisse, sikres den fornødne vejledning, inden separation eller skilsmisse bevilges.

Det forudsættes herved, at statsamtene i deres administration af en sådan ordning vejleder parterne om, hvad der er formålet med vilkårsforhandlingen, og hvad denne nærmere består i, således at det valg, ægtefæller eventuelt træffer om at fravælge vilkårsforhandlingen, træffes på et oplyst grundlag.

Ordnningen vil samtidig fortsat indebære en lempelse i forhold til gældende ret for de mange ægtefæller, der i dag oplever den obligatoriske

vilkårsforhandling som en unødvendig bureaukratisk forsinkelse af separationen eller skilsmissen, fordi de allerede, inden de søger separation eller skilsmisse ved bevilling – f.eks. med bistand fra en advokat eller blot i mindelighed selv – har indgået aftaler om vilkårene.

Det foreslås i øvrigt – som følge af, at vilkårsforhandling efter forslaget som udgangspunkt fortsat skal foretages – at det i § 44, stk. 1, nr. 2, udtrykkeligt fastslås, at vilkårsforhandling dog ikke er nødvendig, hvis der ønskes skilsmisse efter lovens § 31 og vilkårene for separationen også gælder for tiden efter skilsmissen og der ikke skal tages stilling til pensionsordninger omfattet af lovens § 54. Dette svarer til, hvad der i dag følger af lov om ægteskabsindgåelse og opløsning § 44, stk. 1, 2. pkt., og § 4, stk. 3, sidste pkt., i cirkulære nr. 107 af 24. oktober 2002 om opløsning af ægteskab.

Til nr. 2

Med ændringsforslagets nr. 2 tilsigtes at opretholde en bestemmelse svarende til den ved lovforslagets § 1, nr. 4, foreslåede bestemmelse om, at vilkårsforhandling under alle omstændigheder skal foretages, hvis statsamtet finder, at særlige omstændigheder taler for det.

I det omfang statsamtet finder, at der er sådanne særlige omstændigheder, skal der således afholdes vilkårsforhandling, uanset at begge ægtefæller har meddelt statsamtet, at de ikke ønsker vilkårsforhandling foretaget.

Særlige omstændigheder kan – ud over de i bemærkningerne til lovforslaget udtrykkeligt nævnte tilfælde – f.eks. foreligge i tilfælde, hvor der efter den foreslåede bestemmelse i § 44, stk. 1, nr. 2, ikke vil skulle foretages vilkårsforhandling, men hvor én af ægtefællerne anmoder om, at en sådan alligevel foretages.

Til nr. 3

Ændringsforslaget er en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede bestemmelse i § 7, nr. 1, hvorved § 16 i lov om børns forsørgelse foreslås ophævet. § 19, stk. 3, sidste pkt., i lov om børns forsørgelse indeholder en henvisning til lovens § 16, stk. 2, hvorfor det foreslås, at dette punktum ligeledes ophæves.